

عفونت دستگاه ادراری توسط میکروب های (باکتری) در مان رشد در بخش هایی از بدن کودکان که ادرار را ممل می کند ایجاد می شود که می تواند بر مثانه کودکان، کلیه ها و یا لوله هایی که ادرار را ممل می کند اثر بگذارد. عفونت های کلیه جدی تر از عفونت های مثانه است.

درمان عفونت های دستگاه ادراری آسان است، اما کشف کردن آن ها می تواند مشکل باشد. کودکان ممکن است بدون هیچ دلیل آشکار بیمار به نظر برسند. عفونت دستگاه ادراری می تواند به کلیه های کودکان صدمه بزند، بنابراین اگر نگران هستید، مراجعه به دکتر اهمیت دارد..

عوامل زمینه ساز :

۱- ریفلاکس (پس زدن) ادرار از مثانه به طرف بالا به دلیل اختلالات آناتومیکی یا التهاب مثانه.

۲- تفریح ناکافی مثانه

۳- تأخیر در فته نوزاد

۴- مصرف برخی از داروها

علائم شایع:

۱- در شیرخواره: تب، کاهش وزن، عدم وزن گیری، تهوع، استفراغ، اسهال و زردی.

۲- در کودکان بزرگتر: تکرر ادرار، سوزش و درد در مین ادرار کردن، دل درد، بی افتیاری ادراری، شب ادراری بدون سابقه فامیلی، ادرار بدبو.

درمان :

اکثر کودکان مبتلا به عفونت دستگاه ادراری می توانند به راحتی با آنتی بیوتیک ها درمان شوند. گاهی، جراحی برای درمان کودکانی که زیاد مبتلا به عفونت های دستگاه ادراری می شوند استفاده می شود زیرا نهنجاری در دستگاه ادراری آنها وجود دارد. برخی از عفونت های دستگاه ادراری به علت نهنجاری در دستگاه ادراری کودک می باشد.

به عنوان مثال، در برخی از کودکان، جریان ادرار به سمت برگشت به کلیه سریعتر از جریان به سمت مثانه شان می باشد. این حالت ریفلاکس نامیده می شود. که ممکن است کودکان را در معرض خطر بیشتر عفونت های دستگاه ادراری قرار دهد

با مشاهده علائمی همچون تب و یا میخ کشیدن بچه به هنگام ادرار کردن (اگر نوزاد می باشد) و بیقراری ممتداً شک در عفونت ادراری کرده و فوراً به پزشک مراجعه نمایید.

توصیه های بهداشتی به والدین:

۱) طول دوره درمان را کامل کنید. به عبارت دیگر داروهای تجویز شده توسط پزشک را فودسرانه قطع نکنید.

۲) ۱ تا ۲ هفته بعد از اتمام داروها مجدداً نمونه ادرار جهت کشت گرفته شود تا از درمان کامل عفونت اطمینان حاصل کنید.

۳) کودک را به مصرف زیاد مایعات مثل آب، چای کمزنگ، آب سیب و مایعات دیگر تشویق کنید تا عفونت دفع شود.

۷) قبل از تعویض پوشک و یا شستن ممل ادرار و مدفوع کودکان، ممتداً دست های خود را بشویید .

همیشه در هنگام شستن فرزندتان ابتدا ممل ادرار و سپس ممل مدفوع او را بشویید. این کار مانع انتقال میکروب های روده به مجرای ادرار کودک می شود.

۹) از یبوست کودکان پیشگیری کنید، زیرا احتمال عفونت ادراری بالا می رود.

۱۰) در صورت عودهای مکرر عفونت ادراری، با پزشک متخصص بیماری های کلیوی کودکان مشورت کنید، تا شناسایی علت عود بیماری، از پیگیری آن دست بردارید.

این اطلاعات جایگزین توصیه های پزشکی نمی شود.

اگر شما یک مشکل پزشکی دارید

لطفاً به پزشک خود مراجعه کنید.

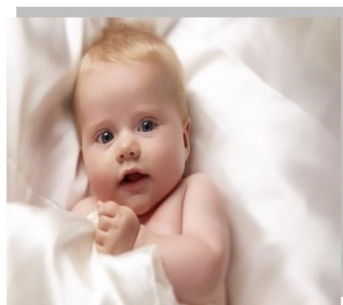
منابع: کتاب پرستاری کودکان ونگ

www.ino.blogfa.com

۱۴) اجازه ندهید فرزندتان ادرار خود را به مدت طولانی نگه دارد و یا آن را کاملاً تخلیه نکند.

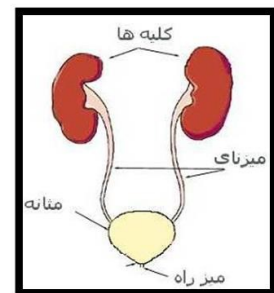
۵) تا حد امکان از پوشیدن لباس های تنگ و پسیبان و یا پلاستیکی به کودک خودداری نمایید. لباس نفی ترجیح داده می شود زیرا کمتر رطوبت را به خود نگه می دارد.

۶) لباس های کودک را با لباس دیگری که آلودگی بیشتری دارند نشویید. به عنوان مثال لباس های فرزندتان را با لباس های دیگر در ماشین لباسشویی نشویید.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گلستان
بیمارستان آل جلیل آق قلا

Uti

موضوع: عفونت مجاری ادراری

(آموزش به بیمار)

گردآورندگان: پرسنل بخش اطفال بیمارستان
آل جلیل آق قلا